

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ **pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. I, poz. 4 din Legea nr. 131/2011 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. I - Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

„(4) Prezentul cod nu se aplică pentru administrarea creanțelor datorate bugetului general consolidat rezultate din raporturi juridice contractuale, cu excepția redevențelor miniere și a redevențelor petroliere.”

2. La articolul 11, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alin. (3¹) și (3²), cu următorul cuprins:

„(3¹) Este permisă transmiterea informațiilor de natura celor prevăzute la alin. (1) inclusiv pentru perioada în care a avut calitatea de contribuabil:

- a) contribuabilului însuși;
- b) succesorilor acestuia.

(3²) În scopul aplicării prevederilor alin. (2) lit. a) autoritățile publice pot încheia protocoale privind schimbul de informații.”

3. La articolul 14, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (2), cu următorul cuprins:

“(2) Situațiile de fapt relevante din punct de vedere fiscal se apreciază de organul fiscal după conținutul lor economic.”

4. La articolul 17, alineatele (1) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

“(1) Subiecte ale raportului juridic fiscal sunt statul, unitățile administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor, definite potrivit Legii administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, contribuabilul, precum și alte persoane care dobândesc drepturi și obligații în cadrul acestui raport.

.....
(4) Unitățile administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor, sunt reprezentate de autoritățile administrației publice locale, precum și de compartimentele de specialitate ale acestora, în limita atribuțiilor delegate de către autoritățile respective.”

5. La articolul 28, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

“(5) Titlul de creanță prevăzut la alin. (3) se comunică persoanei obligate la plată. Dispozițiile art. 111 alin. (2) sunt aplicabile în mod corespunzător.”

6. Articolul 35 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 35

Competența teritorială a compartimentelor de specialitate ale autorităților administrației publice locale

Compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale sunt competente pentru administrarea impozitelor, taxelor și altor sume datorate bugetelor locale ale unităților administrativ-teritoriale sau, după caz, ale subdiviziunilor administrativ-teritoriale ale municipiilor.”

7. La articolul 37, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

“(4) Organul competent să soluționeze conflictul de competență va hotărî de îndată asupra conflictului, iar soluția adoptată va fi comunicată organelor fiscale aflate în conflict pentru a fi dusă la îndeplinire, cu informarea, după caz, a persoanelor interesate.”

8. După articolul 38 se introduce un nou articol, art. 38¹, cu următorul cuprins:

“ARTICOLUL 38¹

Schimbarea competenței

(1) În cazul în care se schimbă domiciliul fiscal, potrivit legii, competența teritorială trece la noul organ fiscal de la data schimbării domiciliului fiscal.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și contribuabililor mari și mijlocii, definiți potrivit legii, în cazul în care se modifică această calitate.

(3), În situația în care se află în curs de derulare o procedură fiscală, cu excepția procedurii de executare silită, organul fiscal care a început procedura este competent pentru finalizarea acesteia.”

9. La articolul 42, alineatele (1) și (11) se modifică și vor avea următorul cuprins:

“(1) Soluția fiscală individuală anticipată este actul administrativ emis de Agenția Națională de Administrare Fiscală în vederea soluționării unei cereri a contribuabilului, referitoare la reglementarea unor situații fiscale de fapt viitoare. Situația fiscală de fapt viitoare se apreciază în funcție de data depunerii cererii.

.....
(11) Termenul pentru emiterea unui acord de preț în avans este de 12 luni în cazul unui acord unilateral, respectiv de 18 luni în cazul unui acord bilateral sau multilateral, după caz. Termenul pentru emiterea soluției fiscale individuale anticipate este de 3 luni. Dispozițiile art. 70 sunt aplicabile în mod corespunzător.”

10. La articolul 44, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins :

“(2) Actul administrativ fiscal se comunică prin poștă, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire. În cazul în care comunicarea actului administrativ fiscal nu a fost posibilă prin această modalitate, aceasta se realizează prin publicitate .”

11. La articolul 44, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

“(2¹) Actul administrativ fiscal poate fi comunicat și prin următoarele mijloace:

a) prin remiterea actului administrativ fiscal de către persoanele împuternicite ale organului fiscal sau prin prezentarea contribuabilului/împuternicitului la sediul organului fiscal, dacă se asigură primirea, sub semnătură, a actului administrativ fiscal;

b) prin fax, e-mail sau alte mijloace electronice de transmitere la distanță dacă se asigură transmiterea textului actului administrativ fiscal și confirmarea primirii acestuia.”

12. La articolul 45, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (2), cu următorul cuprins:

“(2) Actul administrativ fiscal ce nu a fost comunicat potrivit art. 44, nu este opozabil contribuabilului și nu produce niciun efect juridic.”

13. Articolul 48 se modifică și va avea următorul cuprins:

“ARTICOLUL 48

Îndreptarea erorilor materiale din actele administrative fiscale

(1) Organul fiscal poate îndrepta erorile materiale din cuprinsul actului administrativ fiscal, din oficiu sau la cererea contribuabilului.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică actelor administrative fiscale pentru care s-au exercitat căile de atac prevăzute de lege iar soluția este definitivă.

(3) Prin erori materiale în sensul prezentului articol se înțeleg orice greșeli de redactare, omisiuni sau mențiuni greșite din actele administrative fiscale, cu excepția acelor care atrag nulitatea actului administrativ fiscal, potrivit legii, sau care privesc fondul actului administrativ fiscal.

(4) În cazul în care după comunicarea actului administrativ fiscal organul fiscal constată, din oficiu, că există erori materiale în cuprinsul său, acesta comunică contribuabilului un act de îndreptare a erorii materiale.

(5) În situația în care îndreptarea erorii materiale este solicitată de contribuabil, organul fiscal procedează astfel:

a) dacă cererea de îndreptare a erorii materiale este întemeiată, emite și comunică contribuabilului actul de îndreptare a erorii materiale;

b) dacă cererea de îndreptare a erorii materiale nu este întemeiată, respinge cererea printr-o decizie ce se comunică contribuabilului.

(6) Actul de îndreptare a erorii materiale și decizia de respingere a cererii de întreprindere a erorii materiale urmează regimul juridic al actului inițial și pot fi contestate în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.”

14. După articolul 48 se introduce un nou articol, art. 48¹, cu următorul cuprins:

„ARTICOLUL 48¹

Prevederi aplicabile actelor de executare și altor acte emise de organele fiscale

Dispozițiile art. 44, art. 45 și art. 48 se aplică în mod corespunzător și pentru actele de executare și alte acte emise de organele fiscale, cu excepția cazului în care prin lege se prevede altfel.”

15. La articolul 50, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (2), cu următorul cuprins:

“(2) Solicitarea se face în scris și cuprinde în mod obligatoriu:

a) data, ora și locul la care contribuabilul este obligat să se prezinte;

b) baza legală a solicitării;

c) scopul solicitării;

d) documentele pe care contribuabilul este obligat să le prezinte.”

16. La articolul 55, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alin. (6), cu următorul cuprins:

“(6) Dacă organul fiscal nu este lămurit prin expertiza efectuată, poate dispune întregirea expertizei sau o nouă expertiză.”

17. La articolul 56, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alin. (4) și (5), cu următorul cuprins:

„(4) Dovada reținerii documentelor prevăzute la alin. (3) o constituie actul întocmit de organul fiscal, în care sunt specificate toate elementele necesare individualizării probei sau a dovezii respective, precum și mențiunea că aceasta a fost reținută, potrivit dispozițiilor legale, de către organul fiscal. Actul se întocmește în două exemplare și se semnează de organul fiscal și de contribuabil, un exemplar comunicându-se contribuabilului.

(5) În cazul în care pentru stabilirea stării de fapt fiscale contribuabilul pune la dispoziția organului fiscal înscrisuri sau alte documente, în original, acestea se înapoiază contribuabilului, păstrându-se în copie, conform cu originalul, numai înscrisuri relevante din punct de vedere fiscal.”

18. La articolul 59, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

“(4) În regim derogatoriu de la prevederile alin. (1) - (3), în vederea clarificării și stabilirii reale a situației fiscale a contribuabililor, organele fiscale au competența de a solicita informații și documente cu relevanță fiscală ori pentru identificarea contribuabililor sau a materiei impozabile ori taxabile, după caz, iar notarii publici, avocații, executorii judecătorești, organele de poliție, organele vamale, serviciile publice comunitare regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor, serviciile publice comunitare pentru eliberarea pașapoartelor simple, serviciile publice comunitare de evidență a persoanelor, precum și orice altă entitate care deține informații ori documente cu privire la bunuri impozabile sau taxabile, după caz, ori la persoane care au calitatea de contribuabil, au obligația furnizării acestora fără plată.”

19. Articolul 67 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 67

Stabilirea prin estimare a bazei de impunere

(1) Organul fiscal stabilește baza de impunere și obligația fiscală de plată aferentă, prin estimarea rezonabilă a bazei de impunere, folosind orice probă și mijloc de probă prevăzute de lege, ori de câte ori acesta nu poate determina situația fiscală corectă.

(2) Stabilirea prin estimare a bazei de impunere se efectuează în situații cum ar fi:

a) în situația prevăzută la art. 83 alin. (4);

b) în situațiile în care organele de inspecție fiscală constată că evidențele contabile sau fiscale ori declarațiile fiscale sau documentele și informațiile prezentate în cursul inspecției fiscale sunt incorecte, incomplete, precum și în situația în care acestea nu există sau nu sunt puse la dispoziția organelor de inspecție fiscală;

(3) În situațiile în care, potrivit legii, organele fiscale sunt îndreptățite să stabilească prin estimare bazele de impunere, acestea identifică acele elemente care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale.

(4) În scopul stabilirii prin estimare a bazei de impunere organele fiscale pot folosi metode de stabilire prin estimare a bazelor de impunere, aprobate prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(5) Cuantumul obligațiilor fiscale rezultate din aplicarea prevederilor prezentului articol sunt stabilite sub rezerva verificării ulterioare, cu excepția celor stabilite în cadrul unei inspecții fiscale.”

20. La articolul 70, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

“(2) În situațiile în care, pentru soluționarea cererii, este necesară administrarea de probe suplimentare relevante pentru luarea deciziei, acest termen se prelungește cu perioada cuprinsă între data solicitării probei și data obținerii acesteia, fără ca prelungirea să depășească 90 de zile.”

21. La articolul 70, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

“(3) În situația în care, pentru soluționarea cererii s-a dispus efectuarea inspecției fiscale, termenul se prelungește cu durata efectuării inspecției fiscale potrivit art. 104.”

22. Articolul 72 se modifică și va avea următorul cuprins:

“ARTICOLUL 72

Obligația de înregistrare fiscală

(1) Orice persoană sau entitate care este subiect într-un raport juridic fiscal se înregistrează fiscal primind un cod de identificare fiscală. Codul de identificare fiscală este:

a) pentru persoanele juridice, precum și pentru asocieri și alte entități fără personalitate juridică, **cu excepția celor prevăzute la lit. b)**, codul de înregistrare fiscală atribuit de organul fiscal;

b) pentru comercianți, **persoane fizice și juridice, precum și pentru alte entități care se înregistrează potrivit legii speciale la registrul comerțului**, codul unic de înregistrare atribuit potrivit legii speciale;

c) pentru persoanele fizice care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere, cu excepția celor de la lit. b), codul de înregistrare fiscală atribuit de organul fiscal;

d) pentru persoanele fizice, altele decât cele prevăzute la lit. c), codul numeric personal atribuit potrivit legii speciale;

e) pentru persoanele fizice care nu dețin cod numeric personal, numărul de identificare fiscală atribuit de organul fiscal.

(2) În scopul administrării impozitului pe venit, în cazul persoanelor fizice care sunt contribuabili potrivit Titlului III privind impozitul pe venit din Codul fiscal, codul de identificare fiscală este codul numeric personal.

(3) În cazul persoanelor sau entităților prevăzute la alin. (1) lit. a), c) și e), atribuirea codului de identificare fiscală se face exclusiv de către organul fiscal din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, pe baza declarației de înregistrare fiscală depusă de aceste persoane sau entități.

(4) Prin excepție de la dispozițiile art. 18 alin. (1), pentru contribuabilii prevăzuți la alin. (1) lit. e) care realizează numai venituri supuse regulilor de impunere la sursă iar impozitul reținut este final, atribuirea codului de identificare fiscală se poate face de organul fiscal la solicitarea plătitorului de venit.

(5) Au obligația depunerii declarației de înregistrare fiscală și persoanele prevăzute la alin. (1) lit. d) și e) care au calitatea de angajator.

(6) Persoanele fizice care dețin cod numeric personal și sunt supuse impozitului pe venit se înregistrează fiscal la data depunerii primei declarații fiscale.

(7) Declarația de înregistrare fiscală se depune în termen de 30 de zile de la:

a) data înființării potrivit legii, în cazul persoanelor juridice, asocierilor și altor entități fără personalitate juridică;

b) data eliberării actului legal de funcționare, data începerii activității, data obținerii primului venit sau dobândirii calității de angajator, după caz, în cazul persoanelor fizice.

(8) În scopul administrării creanțelor fiscale, organele fiscale din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală pot să înregistreze din oficiu sau la cererea altei autorități care administrează creanțe fiscale, un subiect de drept fiscal care nu și-a îndeplinit obligația de înregistrare fiscală, potrivit legii.

(9) În cazurile prevăzute la alin. (4) și alin. (8) atribuirea codului de identificare fiscală se face pe baza cererii depuse de solicitant, cu excepția cazului în care înregistrarea fiscală se efectuează din oficiu.”

23. La articolul 74, după alineatul (2) se introduc trei noi alineate, alin. (3) – (5), cu următorul cuprins:

“(3) În sensul prezentului articol, prin sediu secundar se înțelege un loc prin care se desfășoară integral sau parțial activitatea contribuabilului, cum ar fi: birou, magazin, atelier, depozit și altele asemenea.

(4) Prin sediu secundar se înțelege și un șantier de construcții, un proiect de construcție, ansamblu sau montaj sau activități de supervizare legate de acestea, numai dacă șantierul, proiectul sau activitățile durează mai mult de 6 luni.

(5) Contribuabilii care înregistrează sediile secundare ca plătitoare de salarii și de venituri asimilate salariilor potrivit Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, nu au obligația declarării acestor sedii potrivit prezentului articol.”

24. La articolul 76, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

“(1) Pe baza declarației de înregistrare fiscală depusă potrivit art. 72 alin. (3) sau, după caz, a cererii depuse potrivit art. 72 alin. (9), organul fiscal eliberează certificatul de înregistrare fiscală, în termen de 10 zile de la data depunerii declarației sau a cererii. În certificatul de înregistrare fiscală se înscrie obligatoriu codul de identificare fiscală.”

25. La articolul 77, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alin. (3) și (4), cu următorul cuprins:

“(3) În cazul modificărilor intervenite în datele declarate inițial și înscrise în certificatul de înregistrare fiscală, contribuabilii depun, o dată cu declarația de mențiuni, și certificatul de înregistrare fiscală în vederea anulării acestuia și eliberării unui nou certificat.

(4) Declarația de mențiuni este însoțită de documente care atestă modificările intervenite.”

26. După articolul 77 se introduce un nou articol, art. 77¹, cu următorul cuprins:

“ARTICOLUL 77¹

Modificări ulterioare înregistrării fiscale în cazul comercianților

(1) Modificările intervenite în datele declarate inițial de comercianți sau alte entități care se înregistrează potrivit legii speciale la registrul comerțului, se fac potrivit dispozițiilor legale privind înregistrarea comercianților.

(2) Modificările intervenite în datele declarate inițial în vectorul fiscal se declară la organul fiscal.”

27. La articolul 78, alineatele (5) și (6) se abrogă.

28. După articolul 78 se introduce un nou articol, art. 78¹, cu următorul cuprins:

“ARTICOLUL 78¹

Registrul contribuabililor inactivi/reactivați

(1) Contribuabilii persoane juridice sau orice entități fără personalitate juridică se declară inactivi și le sunt aplicabile prevederile art. 11 alin. (1¹) și (1²) din Codul fiscal, dacă se află în una dintre următoarele situații:

a) nu își îndeplinesc, pe parcursul unui semestru calendaristic, nicio obligație declarativă prevăzută de lege;

b) se sustrag de la efectuarea inspecției fiscale, prin declararea unor date de identificare a domiciliului fiscal care nu permit organului fiscal identificarea acestuia;

c) organele fiscale au constatat că nu funcționează la domiciliul fiscal declarat, În acest caz trebuie să se efectueze o cercetare la fața locului de către organele de control operativ și inopinat din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(2) Declararea contribuabililor inactivi, precum și reactivarea acestora, se face de către organul fiscal, prin decizie, emisă conform competențelor și procedurii stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, care se comunică contribuabilului.

(3) Contribuabilii declarați inactivi se reactivează dacă îndeplinesc, cumulativ, următoarele condiții:

- a) își îndeplinesc toate obligațiile declarative prevăzute de lege;
- b) își îndeplinesc toate obligațiile de plată;
- c) organele fiscale au constatat că funcționează la domiciliul fiscal declarat.

(4) Condiția prevăzută la alin. (3) lit. a) se consideră îndeplinită și în cazul în care obligațiile fiscale au fost stabilite, prin decizie, de către organele fiscale.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (3), contribuabilii pentru care s-a deschis procedura insolvenței în formă simplificată, contribuabilii care au intrat în faliment sau contribuabilii pentru care s-a pronunțat sau a fost adoptată o hotărâre de dizolvare, se reactivează de organul fiscal la cererea contribuabilului, după îndeplinirea obligațiilor declarative.

(6) Ori de câte ori se constată că un contribuabil a fost declarat inactiv din eroare, organul fiscal emitent anulează decizia de declarare a contribuabilului ca inactiv, cu efect pentru viitor și pentru trecut.

(7) Agenția Națională de Administrare Fiscală organizează evidența contribuabililor declarați inactivi/reactivați în cadrul Registrului contribuabililor inactivi/reactivați care conține:

- a) datele de identificare a contribuabilului;
- b) data declarării ca inactiv a contribuabilului;
- c) data reactivării;
- d) denumirea organului fiscal care a emis decizia de declarare în inactivitate/reactivare;
- e) alte mențiuni.

(8) Registrul contribuabililor inactivi/reactivați este public și se afișează pe site-ul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(9) Înscrierea în registrul prevăzut la alin. (8) se face de către organul fiscal emitent, după comunicarea deciziei de declarare în inactivitate/reactivare, în termen de cel mult 3 zile de la data comunicării.

(10) Decizia de declarare în inactivitate/reactivare produce efecte față de terți de la data înscrierii în registrul prevăzut la alin. (8).“

29. La articolul 79, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

“(3) Sunt evidențe fiscale registrele, situațiile, precum și orice alte înscrisuri care, potrivit legislației fiscale, trebuie întocmite în mod obligatoriu în scopul stabilirii stării de fapt fiscale și a creanțelor și obligațiilor fiscale, cum ar fi: jurnal pentru vânzări, jurnal pentru cumpărări, registrul de evidență fiscală și altele asemenea.”

30. La articolul 81, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

“(1¹) Declarațiile fiscale sunt documente care se referă la:

- a) impozitele, taxele și contribuțiile datorate, în cazul în care, potrivit legii, obligația calculării impozitelor și taxelor revine plătitorului;
- b) impozitele colectate prin stopaj la sursă, în cazul în care plătitorul are obligația de a calcula, de a reține și de a vărsa impozite și taxe;
- c) bunurile și veniturile impozabile, precum și alte elemente de bază de impozitare, dacă legea prevede declararea acestora;
- d) orice informații în legătură cu impozitele, taxele, contribuțiile, bunurile și veniturile impozabile, dacă legea prevede declararea acestora.”

31. La articolul 81 alineatul (3), litera c) se abrogă.

32. La articolul 83, alineatul (3¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3¹) Data depunerii declarațiilor prin mijloace electronice de transmitere la distanță pe portalul e-România este data înregistrării acestora pe portal, astfel cum rezultă din mesajul electronic transmis de sistemul de tranzacționare a informațiilor, cu condiția validării conținutului declarațiilor”

33 La art. 83, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) Contribuabilul poate depune declarația fiscală pentru obligațiile fiscale ce au format obiectul deciziei de impunere prin care au fost stabilite din oficiu obligațiile fiscale, în termen de 60 de zile de la data comunicării deciziei, Decizia de impunere se desființează de organul fiscal la data depunerii declarației fiscale.”

34. Articolul 84 se modifică și va avea următorul cuprins:

“ARTICOLUL 84

Corectarea declarațiilor fiscale

(1) Declarațiile fiscale pot fi corectate de către contribuabil, din proprie inițiativă pe perioada termenului de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale.

(2) Declarațiile fiscale pot fi corectate ori de câte ori contribuabilul constată erori în declarația inițială prin depunerea unei declarații rectificative.

(3) În cazul taxei pe valoarea adăugată, corectarea erorilor din deconturile de taxă se realizează potrivit prevederilor Codului fiscal. Erorile materiale din decontul de taxă pe valoarea adăugată se corectează potrivit procedurii aprobate prin ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală

(4) Declarațiile fiscale nu pot fi depuse și nu pot fi corectate după anularea rezervei verificării ulterioare, cu excepția situațiilor în care corecția se datorează îndeplinirii sau neîndeplinirii unei condiții prevăzute de lege care impune corectarea bazei de impunere și/sau a impozitului aferent.

(5) Prin erori, în sensul prezentului articol, se înțelege erori cu privire la quantumul impozitelor, taxelor și contribuțiilor, bunurile și veniturile impozabile, precum și alte elemente de bază de impunere.

(6) În situația în care, pe timpul inspecției fiscale contribuabilul depune sau corectează declarațiile fiscale aferente perioadelor și impozitelor, taxelor, contribuțiilor și altor venituri ce fac obiectul inspecției fiscale, acestea nu vor fi luate în considerare de organul fiscal.”

35. La articolul 86, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent. Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori acesta modifică baza de impunere, ca urmare a unor constatări prealabile ale organului fiscal sau în baza unei inspecții fiscale ”

36. La articolul 88, litera d) se abrogă.

37. La articolul 90, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

“(4) În situația în care contribuabilul corectează declarațiile fiscale în condițiile art. 84 alin. (4), se redeschide rezerva verificării ulterioare.”

38. Articolul 92 se modifică și va avea următorul cuprins:

“ARTICOLUL 92

Înteruperea și suspendarea termenului de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale

(1) Termenele de prescripție prevăzute la art. 91 se întrerup:

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;

b) la data depunerii de către contribuabil a declarației fiscale după expirarea termenului legal de depunere a acesteia;

c) la data la care contribuabilul corectează declarația fiscală sau efectuează un alt act voluntar de recunoaștere a impozitului datorat.

(2) Termenele de prescripție prevăzute la art. 91 se suspendă:

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru suspendarea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;

b) pe perioada cuprinsă între data începerii inspecției fiscale și data emiterii deciziei de impunere ca urmare a efectuării inspecției fiscale ;

c) pe timpul cât contribuabilul se sustrage de la efectuarea inspecției fiscale;

d) pe perioada cuprinsă între data declarării unui contribuabil inactiv și data reactivării acestuia.

(3) Dispozițiile dreptului comun privitor la prescripția extinctivă sunt aplicabile în mod corespunzător.“

39. La articolul 94, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (5) cu următorul cuprins:

„(4) Nu intră în atribuțiile inspecției fiscale efectuarea de constatări tehnico-științifice sau orice alte verificări solicitate de organele de urmărire penală în vederea lămuririi unor fapte sau împrejurări ale cauzelor aflate în lucru la aceste instituții.”

40. La articolul 97, alineatul (4) se abrogă.

41. La articolul 98, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

“(4) Pentru creanțele administrate de autoritățile administrației publice locale, în scopul inspecției fiscale, prin hotărâre a consiliului local se stabilesc criteriile pentru definirea contribuabililor mari.”

42. Articolul 101 se modifică și va avea următorul cuprins:

“ARTICOLUL 101

Avizul de inspecție fiscală

(1) Înaintea desfășurării inspecției fiscale, organul fiscal are obligația să înștiințeze contribuabilul în legătură cu acțiunea care urmează să se desfășoare, prin transmiterea unui aviz de inspecție fiscală.

(2) După primirea avizului de inspecție fiscală, contribuabilul poate solicita, o singură dată, pentru motive justificate, amânarea datei de începere a inspecției fiscale. Amânarea se aprobă sau se respinge de către organul fiscal prin decizie. În cazul în care organul fiscal a admis cererea de amânare a inspecției fiscale, comunică contribuabilului data la care a fost reprogramată inspecția fiscală.

(3) Avizul de inspecție fiscală cuprinde:

a) temeiul juridic al inspecției fiscale;

b) data de începere a inspecției fiscale;

c) obligațiile fiscale și perioadele ce urmează a fi supuse inspecției fiscale;

d) posibilitatea de a solicita amânarea datei de începere a inspecției fiscale.“

43. Articolul 102 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 102

Comunicarea avizului de inspecție fiscală

(1) Avizul de inspecție fiscală se comunică contribuabilului, în scris, înainte de începerea inspecției fiscale, astfel:

a) cu 30 de zile pentru marii contribuabili;

b) cu 15 zile pentru ceilalți contribuabili.

(2) În situația în care data de începere a inspecției fiscale înscrisă în aviz este ulterioară împlinirii termenului prevăzut la alin. (1), inspecția fiscală nu poate începe înainte de data înscrisă în aviz.

(3) Avizul de inspecție fiscală se comunică la începerea inspecției fiscale în următoarele situații:

a) în cazul efectuării unei inspecții fiscale la un contribuabil aflat în procedura de insolvență;

b) în cazul în care, urmare unui control inopinat sau încrucișat, se impune începerea imediată a inspecției fiscale;

c) pentru extinderea inspecției fiscale la perioade, impozite, taxe și contribuții, altele decât cele cuprinse în avizul de inspecție fiscală.

(4) Emiterea avizului de inspecție fiscală nu este necesară în cazul:

a) controlului inopinat și a controlului încrucișat;

b) unor acțiuni îndeplinite ca urmare a solicitării unor autorități, potrivit legii;

c) refacerii inspecției fiscale ca urmare a unei decizii de soluționare a contestației;

d) pentru soluționarea unor cereri ale contribuabilului.

(5) Contribuabilul poate renunța la beneficiul perioadei de comunicare a avizului de inspecție fiscală prevăzut la alin. (1).

(6) Data începerii inspecției fiscale este data înscrisă în ordinul de serviciu.

(7) Dacă inspecția fiscală nu începe la 15 zile de la data prevăzută în aviz, contribuabilul va fi înștiințat în scris asupra noii date de începere a inspecției fiscale.”

44. La articolul 105, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

“(3) Inspecția fiscală se efectuează o singură dată pentru fiecare impozit, taxă, contribuție și alte sume datorate bugetului general consolidat și pentru fiecare perioadă supusă impozitării.”

45. După articolul 105, se introduce un nou articol, art. 105¹, cu următorul cuprins:

“ARTICOLUL 105¹

Reguli privind reverificarea

(1) Prin excepție de la prevederile art. 105 alin. (3), conducătorul inspecției fiscale poate decide reverificarea unei anumite perioade.

(2) Prin reverificare se înțelege inspecția fiscală efectuată urmare apariției unor date suplimentare necunoscute inspectorilor fiscali la data efectuării verificărilor care influențează rezultatele acestora.

(3) Prin date suplimentare se înțelege informații, documente sau alte înscrisuri obținute ca urmare a unor controale încrucișate, inopinate sau comunicate organului fiscal de către organele de urmărire penală sau alte autorități publice, sau obținute în orice mod de organele de inspecție, de natură să modifice rezultatele inspecției fiscale anterioare, **nedeținute de contribuabil la data efectuării inspecției fiscale.**

(4) La începerea acțiunii de reverificare, organul de inspecție fiscală este obligat să comunice contribuabilului decizia de reverificare care poate fi contestată în condițiile prezentului cod. Dispozițiile referitoare la conținutul și comunicarea avizului de inspecție sunt aplicabile în mod corespunzător și deciziei de reverificare.”

46. La articolul 107, alineatele (2) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

“(2) Organul fiscal prezintă contribuabilului proiectul de raport de inspecție fiscală care conține constatările și consecințele lor fiscale, acordându-i acestuia posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere potrivit art. 9 alin. (1), cu excepția cazului în care bazele de impozitare nu au suferit nicio modificare în urma inspecției fiscale sau a cazului în care contribuabilul renunță la acest drept și notifică acest fapt organelor de inspecție fiscală.

(4) Contribuabilul are dreptul să prezinte, în scris, punctul de vedere cu privire la constatările inspecției fiscale în termen de 3 zile lucrătoare de la data încheierii inspecției fiscale.

47. La articolul 107, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (5), cu următorul cuprins:

“(5) Data încheierii inspecției fiscale este data programată pentru discuția finală cu contribuabilul sau data notificării de către contribuabil că renunță la acest drept..”

48. Articolul 109 se modifică și va avea următorul cuprins:

“ARTICOLUL 109

Raportul privind rezultatul inspecției fiscale

(1) Rezultatul inspecției fiscale se consemnează în scris într-un raport de inspecție fiscală în care se prezintă constatările inspecției fiscale din punct de vedere faptic și legal.

(2) Raportul de inspecție fiscală se întocmește la finalizarea inspecției fiscale și cuprinde toate constatările în legătură cu perioadele și obligațiile fiscale verificate. În cazul în care contribuabilul și-a exercitat dreptul prevăzut la art. 107 alin. (4), raportul de inspecție fiscală cuprinde și opinia organului de inspecție fiscală, motivată în drept și în fapt, cu privire la acest punct de vedere.

(3) Raportul de inspecție fiscală stă la baza emiterii:

a) deciziei de impunere, pentru diferențe de obligații fiscale aferente perioadelor verificate;
b) deciziei de nemodificare a bazei de impunere, dacă nu se constată diferențe de obligații fiscale.

(4) Deciziile prevăzute la alin. (3) se comunică în termen de 30 de zile lucrătoare de la data încheierii inspecției fiscale.”

49. La articolul 110, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

“(3) Titlul de creanță este actul prin care se stabilește și se individualizează creanța fiscală, întocmit de organele competente sau de persoanele îndreptățite, potrivit legii. Asemenea titluri pot fi:

a) decizia de impunere;
b) declarația fiscală;
c) decizia referitoare la obligații de plată accesorii;
d) declarația vamală;
e) decizia prin care se stabilește și se individualizează datoria vamală, impozitele, taxele și alte sume care se datorează în vamă, potrivit legii, inclusiv accesoriile;
f) procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției, întocmit de organul prevăzut de lege, pentru obligațiile privind plata amenzilor contravenționale;
g) decizia de atragere a răspunderii solidare emisă potrivit art. 28.
h) ordonanța procurorului, încheierea sau dispozitivul hotărârii instanței judecătorești ori un extras certificat întocmit în baza acestor acte în cazul creanțelor fiscale stabilite, potrivit legii, de procuror sau de instanța judecătorească.”

50. La articolul 112, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (4¹), cu următorul cuprins:

“(4¹) Organul fiscal emitent poate înscrie în certificatul de atestare fiscală sumele certe, lichide și exigibile pe care contribuabilul solicitant le are de încasat de la autorități contractante definite potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, cu modificările și completările ulterioare. Înscrierea se face în baza unui document eliberat de autoritatea contractantă prin care se certifică că sumele sunt certe, lichide și exigibile.”

51. Articolul 113 se modifică și va avea următorul cuprins:

“ARTICOLUL 113

Certificatul de atestare fiscală emis de autoritățile administrației publice locale

(1) Certificatul de atestare fiscală se emite de organul fiscal competent al autorității administrației publice locale, la solicitarea contribuabilului. Certificatul de atestare fiscală se poate emite și la solicitarea unui notar public, cu acordul expres al contribuabilului.

(2) Certificatul de atestare fiscală se eliberează pe baza datelor cuprinse în evidența pe plătitor a organului fiscal competent și cuprinde creanțele fiscale exigibile, existente în sold în prima zi a lunii următoare depunerii cererii.

(3) Certificatul de atestare fiscală se emite în termen de cel mult două zile lucrătoare de la data solicitării și poate fi utilizat de contribuabil pe toată perioada lunii în care se emite. Pe perioada de utilizare, certificatul poate fi prezentat de contribuabil, în original sau în copie legalizată, oricărui solicitant.

(4) Pentru înstrăinarea dreptului de proprietate asupra clădirilor, terenurilor și a mijloacelor de transport, contribuabilii trebuie să prezinte certificate de atestare fiscală prin care să se ateste achitarea tuturor obligațiilor fiscale de plată datorate autorității administrației publice locale, pe a cărei rază se află înregistrat fiscal bunul ce se înstrăinează, potrivit alin. (2), inclusiv sumele reprezentând amenzi existente în evidența organului fiscal. Pentru bunul care se înstrăinează, impozitul datorat este cel recalculat pentru a reflecta perioada din an în care impozitul se aplică persoanei care înstrăinează, potrivit Codului fiscal.

(5) Actele prin care se înstrăinează clădiri, terenuri, respectiv mijloace de transport, cu încălcarea prevederilor alin. (4), sunt nule de drept.

(6) Prevederile alin. (4) și (5) nu sunt aplicabile în cazul procedurii de executare silită, procedurii insolvenței și procedurilor de lichidare.”

52. La articolul 116, alineatul (5), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

“c) la data depunerii cererii de restituire, în limita sumei aprobată la restituire, prin decizia aprobată de organul fiscal potrivit legii, pentru cererile de restituire a accizei sau taxei pe valoarea adăugată, după caz, depuse potrivit Codului fiscal;”

53. La articolul 116 alineatul (5), după litera g) se introduce o nouă literă, lit. h), cu următorul cuprins:

“h) la data depunerii cererii de restituire, în limita sumei aprobată la restituire, prin decizia aprobată de organul fiscal potrivit legii, pentru sumele de restituit conform art. 117;

54. La articolul 116, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alin. (5¹), cu următorul cuprins:

“(5¹) Creanțele fiscale rezultate din cesiunea notificată potrivit prevederilor art. 30, se sting prin compensare cu obligațiile cesionarului la data notificării cesiunii.

55. La articolul 124, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

“(1) Pentru sumele de restituit sau de rambursat de la buget contribuabilii au dreptul la dobândă din ziua următoare expirării termenului prevăzut la art. 117 alin. (2) sau la art. 70, după caz, **până la data stingerii prin oricare din modalitățile prevăzute de lege.** Acordarea dobânzilor se face la cererea contribuabililor.”

56. Articolul 128 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 128

Valorificarea garanțiilor

(1) Organul fiscal competent se îndestulează din garanțiile depuse dacă nu s-a realizat scopul pentru care acestea au fost constituite.

(2) În cazul garanțiilor prevăzute la art. 127 lit. a)-b), organul fiscal va dispune instituției de credit ori unității de trezorerie a statului, după caz, virarea sumei de bani în conturile de venituri bugetare corespunzătoare.

(3) Valorificarea garanțiilor prevăzute la art. 127 lit. c)-e) se realizează prin **modalitățile și procedurile prevăzute de dispozițiile art. 159 alin. (2) - (7) și ale art. 160 - 171, care se aplică în mod corespunzător.**”

57. La articolul 136, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (4¹), cu următorul cuprins:

“(4¹) Organele de executare prevăzute la alin. (4) sunt competente și pentru executarea silită a creanțelor prevăzute la art. 141 alin. (1²).”

58. La articolul 136, după alineatul (5) se introduc trei noi alineate, alin. (5¹) - (5³), cu următorul cuprins:

„(5¹) Coordonarea executării silite în cazul în care s-a dispus atragerea răspunderii solidare cu debitorul aflat în stare de insolvabilitate, în condițiile art. 27, ori în cazul prevăzut la art. 25 alin. (2) lit. e), revine organului de executare în a cărui rază teritorială își are domiciliul fiscal debitorul sau organului de executare competent desemnat potrivit art. 33 alin. (3), după caz.

(5²) Coordonarea executării silite în cazul în care s-a dispus atragerea răspunderii membrilor organelor de conducere, potrivit dispozițiilor cap. IV din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare, revine organului de executare în a cărui rază teritorială își are/și-a avut domiciliul fiscal debitorul insolvent, sau organului de executare competent desemnat potrivit art. 33 alin. (3), după caz.

(5³) Organul de executare coordonator în cazul prevăzut la art. 164 alin. (2), este cel în a cărui rază teritorială își are domiciliul fiscal sau își desfășoară activitatea debitorul ale cărui bunuri au fost adjudecate.”

59. După articolul 136 se introduce un nou articol, art. 136¹, cu următorul cuprins:

“ARTICOLUL 136¹

Reguli speciale privind executarea silită a creanțelor datorate bugetelor locale

(1) Autoritățile administrației publice locale sunt obligate să colaboreze și să efectueze procedura de executare silită a creanțelor fiscale datorate bugetelor locale.

(2) În situația în care debitorul datorează impozite, taxe sau alte venituri la bugetul local și nu are bunuri urmăribile pe raza teritorială a respectivei unități administrativ teritoriale sau a subdiviziunii unității administrativ-teritoriale a municipiului, competența pentru efectuarea procedurii de executare silită revine organului fiscal în a cărui rază teritorială se află bunurile urmăribile.

(3) Organul fiscal din cadrul autorității administrației publice locale care administrează creanțele fiscale prevăzute la alin. (2), denumit în prezentul articol *autoritate solicitantă*, solicită, în scris, organului fiscal din cadrul autorității administrației publice locale în a cărui rază teritorială se află situate bunurile mobile sau imobile, denumit în prezentul articol *autoritate solicitată*, efectuarea procedurii de executare silită.

(4) Cererea conține, în mod obligatoriu, următoarele informații:

a) datele de identificare a debitorului;

b) valoarea creanței de recuperat;

c) valoarea creanțelor fiscale accesorii stabilite, potrivit legii, până la data solicitării;

d) contul în care se virează sumele încasate;

e) orice date necesare pentru identificarea bunurilor urmăribile, dacă este cazul.

(5) Cererea este însoțită obligatoriu de o copie a titlului executoriu.

(6) Autoritatea solicitată confirmă, în scris, primirea cererii, în termen de 10 zile de la data primirii.

(7) Autoritatea solicitată poate refuza efectuarea procedurii de executare silită, în următoarele cazuri:

a) titlul executoriu nu este valabil;

b) cererea nu conține toate datele menționate la alin. (4).

(8) Sumele realizate prin executare silită se virează autorității solicitante. Prevederile art. 168 se aplică în mod corespunzător.”

60. La articolul 141, alineatul (1¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

“(1¹) În titlul executoriu emis, potrivit legii, de organul de executare prevăzut la alin. (1) se înscriu toate creanțele fiscale neachitate la scadență, reprezentând impozite, taxe, contribuții și alte venituri ale bugetului general consolidat, precum și accesoriile aferente acestora, stabilite în condițiile legii. Cu excepția cazului în care prin lege se prevede că un înscris constituie titlu executoriu, nici un titlu executoriu nu se poate emite în absența unui titlu de creanță în baza căruia se stabilesc, în condițiile legii, creanțe fiscale principale sau accesorii.”

61. La articolul 141, după alineatul (1¹), se introduce un nou alineat, alin. (1²), cu următorul cuprins:

“(1²) Executarea silită a creanțelor bugetare rezultate din raporturi juridice contractuale se efectuează în baza hotărârii judecătorești sau a altui înscris care, potrivit legii, constituie titlu executoriu.”

62. La articolul 141, alineatele (7), (10) și (11) se modifică și vor avea următorul cuprins:

“(7) Netransmiterea proceselor verbale de constatare și sancționare a contravențiilor în termen de 90 de zile de la emiterea de către organele competente, atrage anularea acestora prin decizie, de către conducătorul organului emitent. Conducătorul organului emitent al titlului executoriu are obligația emiterii deciziei de imputare a contravalorii contravenției personalului care se face vinovat de întârziere. Decizia de imputare se comunică, de organul emitent, persoanei vinovate care trebuie să achite contravaloarea contravenției în termen de 15 zile de la data comunicării deciziei. La expirarea acestui termen decizia devine titlu executoriu. Contravaloarea contravenției înscrise în decizia de imputare se face venit la bugetul de stat sau bugetul local căruia i se datora, potrivit legii, amenda contravențională. Termenul de 90 de zile se prelungește cu perioada scursă în procedura de contestare a proceselor-verbale de constatare a contravenției.

.....
(10) Instituțiile publice finanțate total sau parțial de la bugetul de stat, care nu au organe de executare silită proprii, transmit titlurile executorii privind venituri ale bugetului general consolidat, spre executare silită, organelor fiscale din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Sumele astfel realizate se fac venit la bugetul de stat.

(11) Instituțiile publice finanțate total sau parțial de la bugetul local, care nu au organe de executare silită proprii, transmit titlurile executorii privind venituri ale bugetului local, spre executare silită, organelor fiscale ale unităților administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziunilor administrativ-teritoriale ale municipiilor. Sumele astfel realizate se fac venit la bugetul local.”

63. La articolul 147, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

“(4) Organul de executare poate proceda la o nouă evaluare în situații cum sunt: când se constată modificări ale prețurilor de circulație pe piața liberă a bunurilor, când valoarea bunului s-a modificat prin deteriorări sau prin amenajări. Prevederile alin. (1) sunt aplicabile în mod corespunzător.”

64. La articolul 148, după alineatul (2¹) se introduc două noi alineate, alin. (2²) și (2³), cu următorul cuprins :

“(2²) Pe perioada suspendării executării silite, actele de executare efectuate anterior precum și orice alte măsuri de executare, inclusiv cele de indisponibilizare a bunurilor, veniturilor ori sumelor din conturile bancare, rămân în ființă.

(2³) Suspendarea executării silite prin poprire bancară are ca efect încetarea indisponibilizării sumelor viitoare provenite din încasările zilnice în conturile în lei și în valută, începând cu data și ora comunicării către instituțiile de credit a adresei de suspendare a executării silite prin poprire.”

65. La articolul 149, alineatele (11) și (12) se modifică și vor avea următorul cuprins:

“(11) Pentru stingerea creanțelor fiscale, debitorii titulari de conturi bancare pot fi urmăriți prin poprire asupra sumelor din conturile bancare, prevederile alin. (5) aplicându-se în mod corespunzător.

(12) În măsura în care este necesar, pentru achitarea sumei datorate la data sesizării băncii, potrivit alin. (11), sumele existente, precum și cele viitoare provenite din încasările zilnice în conturile în lei și în valută sunt indisponibilizate. Din momentul indisponibilizării, respectiv de la data și ora primirii adresei de înființare a popririi asupra disponibilităților bănești, băncile nu procedează la decontarea documentelor de plată primite, respectiv la debitarea conturilor debitorilor, și nu acceptă alte plăți din conturile acestora până la achitarea integrală a obligațiilor fiscale înscrise în adresa de înființare a popririi, cu excepția:

a) sumelor necesare plății drepturilor salariale, inclusiv a impozitelor și contribuțiilor aferente acestora, reținute la sursă;

b) sumelor necesare plății accizelor de către antrepozitarii autorizați. În acest caz, debitorul va prezenta unității bancare odată cu dispoziția de plată și copia certificată, conform cu originalul, a autorizației de antrepozitar;

c) sumelor necesare plății accizelor, în numele antrepozitarilor autorizați, de către cumpărătorii de produse energetice;

d) sumelor necesare plății impozitelor, taxelor și contribuțiilor de care depinde menținerea valabilității înlesnirii. În acest caz, debitorul va prezenta unității bancare odată cu dispoziția de plată și copia certificată, conform cu originalul, a documentului prin care s-a aprobat înlesnirea la plată.”

66. La articolul 149, după alineatul (12) se introduce un nou alineat, alin. (12¹), cu următorul cuprins:

“(12¹) Pe perioada popririi asigurătorii, băncile acceptă plăți din conturile debitorilor dispuse pentru stingerea sumelor prevăzute la alin. (12) precum și pentru stingerea obligațiilor fiscale aferente bugetelor administrate de organul fiscal care a înființat poprirea.”

67. La articolul 149, alineatul (14) se modifică și va avea următorul cuprins:

“(14) În cazul în care executarea silită este suspendată ori încetează, potrivit legii, organul de executare înștiințează de îndată, în scris, băncile ori, după caz, terțul poprit, pentru sistarea, temporară, totală sau parțială a indisponibilizării conturilor și reținerilor. În caz contrar banca este obligată să procedeze potrivit dispozițiilor alin.(12).”

68. După articolul 153 se introduce un nou articol, art. 153¹, cu următorul cuprins:

“ARTICOLUL 153¹

Înlocuirea bunurilor sechestrate

La solicitarea debitorului, organul fiscal poate înlocui sechestrul asupra unui bun mobil cu sechestrul asupra altui bun mobil sau imobil și numai dacă bunul oferit în vederea sechestrării este liber de orice sarcini. Dispozițiile art. 142 alin.(1) sunt aplicabile în mod corespunzător.”

69. La articolul 154, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

“(5) Executorul fiscal care aplică sechestrul încheie un proces-verbal de sechestr, dispozițiile art. 151 alin. (9), (10) și (11), art. 152 alin. (1) și (2) și art. 153¹ fiind aplicabile.”

70. La articolul 161, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

“(4) Vânzarea directă a bunurilor se face chiar dacă se prezintă un singur cumpărător.”

71. La articolul 162, după alineatul (7) se introduc trei noi alineate, alineatul (7¹) - (7³), cu următorul cuprins:

“(7¹) Ofertele de cumpărare pot fi depuse direct sau transmise prin poștă. Nu se admit oferte telefonice, telegrafice, transmise prin telex sau telefax.

(7²) Persoanele înscrise la licitație se pot prezenta și prin mandatar care trebuie să își justifice calitatea prin procură specială autentică. Debitorul nu va putea licita nici personal, nici prin persoană interpusă.

(7³) În cazul plății taxei de participare la licitație prin decontare bancară sau prin mandat poștal, executorul fiscal va verifica, la data ținerii licitației, creditarea contului curent general al Trezoreriei Statului indicat de organul de executare pentru virarea acesteia.”

72. La articolul 166, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alin. (6), cu următorul cuprins:

„(6) În cazul valorificării bunurilor prin vânzare directă sau licitație, predarea bunului către cumpărător se face de către organul de executare pe bază de proces verbal de predare-primire.”

73. La articolul 168, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Sumele reprezentând cheltuieli de înscriere la Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare a creanțelor cuprinse în titlurile executorii emise de către organele fiscale, sunt considerate cheltuieli de executare silită.”

74. La articolul 169, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

“(2) Creanțele fiscale înscrise în titlul executoriu se sting cu sumele realizate conform alin. (1), mai întâi creanțele fiscale principale în ordinea vechimii și apoi creanțele fiscale accesorii în ordinea vechimii. Prevederile art. 115 alin. (2) referitoare la ordinea vechimii sunt aplicabile în mod corespunzător.”

75. La articolul 175, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

“(1) Creanțele fiscale administrate de Ministerul Finanțelor Publice prin Agenția Națională de Administrare Fiscală, cu excepția celor cu reținere la sursă și a accesoriilor aferente acestora, precum și creanțele bugetelor locale pot fi stinse, la cererea debitorului, oricând, cu acordul creditorului fiscal, prin trecerea în proprietatea publică a statului sau, după caz, a unității administrativ-teritoriale ori a subdiviziunii administrativ-teritoriale a municipiului, a bunurilor imobile, inclusiv a celor supuse executării silite.”

76. La articolul 175, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

“(1¹) În cazul creanțelor fiscale stinse prin dare în plată, data stingerii este data emiterii deciziei prevăzute la alin. (3).”

77. La articolul 175, alineatele (2 și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

“(2) În scopul prevăzut la alin. (1), organul fiscal transmite cererea, însoțită de propunerile sale, comisiei numite prin ordin al ministrului finanțelor publice sau, după caz, prin act

administrativ emis în condițiile legii de către autoritățile administrației publice locale. În aceleași condiții se stabilește și documentația care însoțește cererea.

.....
(5) Bunurile imobile trecute în proprietatea publică conform alin. (1) sunt date în administrare în condițiile legii. Până la intrarea în vigoare a actului prin care s-a dispus darea în administrare, imobilul se află în custodia instituției care a solicitat preluarea în administrare. **Instituția care are bunul în custodie are obligația inventarierii acestuia, potrivit legii.”**

78. La articolul 175, după alineatul (10) se introduce un nou alineat, alin. (11), cu următorul cuprins:

(11) Pot forma obiect al dării în plată potrivit alin. (1) și acțiunile la societățile comerciale cu condiția aprobării de către Guvern, prin memorandum, a oportunității dării în plată. Memorandumul este inițiat de instituția publică care solicită preluarea în administrare a acțiunilor, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice. Dispozițiile alin. (1)-(10) sunt aplicabile în mod corespunzător.

79. La articolul 178, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

“(1) În situațiile în care cheltuielile de executare, exclusiv cele privind comunicarea prin poștă, sunt mai mari decât creanțele fiscale supuse executării silitе, conducătorul organului de executare poate aproba anularea debitelor respective. Cheltuielile generate de comunicarea somației și a adresei de înființare a popririi sunt suportate de organul fiscal.

(2) Creanțele fiscale restante aflate în sold la data de 31 decembrie a anului, mai mici de 10 lei, se anulează. **Plafonul se aplică totalului creanțelor fiscale datorate și neachitate de debitori.”**

80. După articolul 178 se introduce un nou capitol, capitolul XII¹ “Asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de taxe, impozite, drepturi și alte măsuri”, cuprinzând articolele 178¹ - 178²⁶, cu următorul cuprins:

“CAPITOLUL XII¹

Asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de taxe, impozite, drepturi și alte măsuri

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

ARTICOLUL 178¹

Scopul

Prezentul capitol stabilește norme privind asistența în vederea recuperării în România a unor creanțe stabilite într-un alt stat membru al Uniunii Europene, precum și asistența în vederea recuperării într-un alt stat membru al Uniunii Europene a creanțelor stabilite în România.

ARTICOLUL 178²

Sfera de aplicare

(1) Prezentul capitol se aplică următoarelor creanțe:

a) tuturor taxelor, impozitelor și drepturilor de orice fel prelevate de către un stat membru sau în numele acestuia ori de către subdiviziunile sale teritoriale sau administrative, inclusiv autorități locale, sau în numele acestora, ori în numele Uniunii Europene;

b) rambursărilor, intervențiilor și altor măsuri care fac parte din sistemul de finanțare integrală sau parțială a Fondului European de Garantare Agricolă (FEGA) și a Fondului European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR), inclusiv sumelor care se percep în legătură cu aceste acțiuni;

c) prelevărilor și altor drepturi prevăzute în cadrul organizării comune a pieței din sectorul zahărului.

(2) Presentul capitol se aplică și pentru:

a) sancțiunile administrative, amenzile, taxele și suprataxele în legătură cu creanțele pentru care se poate solicita asistență reciprocă potrivit alin. (1), care sunt stabilite de autoritățile administrative responsabile de perceperea taxelor, impozitelor sau drepturilor în cauză sau de desfășurarea de anchete administrative în privința acestora ori care sunt confirmate de organismele administrative sau judiciare la cererea autorităților administrative menționate;

b) taxele pentru certificate și alte documente similare emise în legătură cu procedurile administrative privind taxele, impozitele și drepturile;

c) dobânzile, majorările de întârziere, penalitățile de întârziere și costurile în legătură cu creanțele pentru care poate fi solicitată asistență reciprocă potrivit alin. (1) sau potrivit lit.a) sau b) ale prezentului alineat, după caz.

(3) Presentul capitol nu se aplică:

a) contribuțiilor obligatorii la sistemul de securitate socială care trebuie plătite fie statului membru sau unei subdiviziuni a acestuia, fie instituțiilor de securitate socială de drept public;

b) taxelor care nu sunt prevăzute la alin.(2);

c) drepturilor de natură contractuală, cum ar fi sumele stabilite pentru utilități publice;

d) sancțiunilor cu caracter penal impuse în cadrul unei proceduri penale sau altor sancțiuni cu caracter penal care nu intră sub incidența prevederilor alin.(2) lit. a).

ARTICOLUL 178³

Definiții

În sensul prezentului capitol, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

a) autoritate solicitantă – un birou central de legătură, un birou de legătură sau un departament de legătură al unui stat membru care transmite o cerere de asistență cu privire la o creanță prevăzută la art.178²;

b) autoritate solicitată - un birou central de legătură, un birou de legătură sau un departament de legătură al unui stat membru căruia îi este transmisă o cerere de asistență;

c) persoană - orice persoană fizică sau juridică, orice asocieră de persoane căreia îi este recunoscută, prin lege, capacitatea de a încheia acte juridice, dar care nu are statut de persoană juridică, sau orice altă entitate, indiferent de natura sau forma acesteia, fie că are sau nu personalitate juridică, care deține sau gestionează active care, alături de venitul generat de acestea, sunt supuse unor taxe, impozite sau drepturi care fac obiectul prezentului capitol;

d) prin mijloace electronice - prin utilizarea unui echipament electronic pentru procesarea, inclusiv compresia digitală, și stocarea datelor și prin utilizarea transmisiei prin fir, a transmisiei radio, a tehnologiilor optice sau a altor mijloace electromagnetice;

e) rețea RCC - platforma comună bazată pe rețeaua comună de comunicații (RCC) dezvoltată de Uniunea Europeană pentru toate transmisiile prin mijloace electronice între autoritățile competente din domeniul vamal și fiscal.

ARTICOLUL 178⁴

Autoritatea competentă din România

(1) Autoritățile competente din România pentru aplicarea prevederilor prezentului capitol sunt:

a) Agenția Națională de Administrare Fiscală, pentru creanțele prevăzute la art.178² alin.(1) lit.a) și b), cu excepția creanțelor prevăzute la lit. b);

b) Autoritatea Națională a Vămilelor, pentru creanțele prevăzute la art. 178² alin. (1) lit. a) și b) care se datorează în cadrul operațiunilor vamale;

c) Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, pentru creanțele prevăzute la art.178² alin. (1) lit.c).

(2) Autoritățile prevăzute la alin. (1) sunt competente și pentru asistență la recuperarea creanțelor prevăzute la art. 178² alin. (2), aferente creanțelor principale pentru a căror asistență la recuperare sunt competente.

(3) Prin ordin al ministrului finanțelor publice, la propunerea președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală se desemnează biroul central de legătură, care este responsabil pentru contactele cu alte state membre în domeniul asistenței reciproce care face obiectul prezentului capitol, precum și pentru contactele cu Comisia Europeană.

(4) Autoritățile competente din România pot desemna birouri de legătură care să fie responsabile de contactele cu alte state membre în materie de asistență reciprocă în ceea ce privește unul sau mai multe tipuri sau categorii specifice de taxe, impozite și drepturi prevăzute la art. 178².

(5) În cazul în care un birou de legătură primește o cerere de asistență reciprocă care necesită măsuri care nu țin de competența care i-a fost atribuită, acesta înaintează cererea, fără întârziere, biroului competent, dacă este cunoscut, sau biroului central de legătură, și informează autoritatea solicitantă în consecință.

(6) Autoritățile competente din România informează Comisia cu privire la biroul său central de legătură și la orice birouri de legătură pe care le-a desemnat.

(7) Toate comunicările sunt trimise de către biroul central de legătură sau în numele acestuia sau, de la caz la caz, cu acordul biroului central de legătură, asigurându-se eficiența comunicării.

SECȚIUNEA a-2-a **Schimbul de informații**

ARTICOLUL 178⁵ **Furnizarea de informații**

(1) La cererea autorității solicitante, autoritatea solicitată furnizează orice informații pe care le apreciază că sunt relevante pentru autoritatea solicitantă, în vederea recuperării creanțelor sale prevăzute la art. 178². În scopul furnizării acestor informații, autoritatea solicitată asigură realizarea oricăror anchete administrative necesare pentru obținerea acestora.

(2) Autoritatea solicitată nu este obligată să furnizeze informații:

a) pe care nu le-ar putea obține în vederea recuperării creanțelor similare născute în statul membru solicitat;

b) care ar divulga un secret comercial, industrial sau profesional;

c) a căror divulgare ar aduce atingere securității statului membru solicitat sau ar fi contrare ordinii publice a acestuia.

(3) Autoritatea solicitată nu poate refuza furnizarea de informații pentru simplul motiv că aceste informații sunt deținute de o bancă, de o altă instituție financiară, de o persoană desemnată sau care acționează în calitate de agent sau de administrator sau că informațiile respective se referă la participațiile la capitalul unei persoane.

(4) Autoritatea solicitată informează autoritatea solicitantă în legătură cu motivele de refuz al unei cereri de informații.

ARTICOLUL 178⁶ **Schimbul de informații fără cerere prealabilă**

În cazul în care urmează să se efectueze o rambursare/restituire de impozite, taxe sau drepturi, altele decât taxa pe valoarea adăugată, către o persoană stabilită sau având domiciliul într-un alt stat membru, statul membru din care urmează să se efectueze rambursarea/restituirea poate informa statul membru unde este stabilită sau unde își are domiciliul persoana respectivă, cu privire la rambursarea/restituirea ce urmează a se efectua.

ARTICOLUL 178⁷ **Prezența în birourile administrative și participarea la anchetele administrative**

(1) Prin acord între autoritatea solicitantă și autoritatea solicitată și în concordanță cu procedurile stabilite de autoritatea solicitată, funcționarii autorizați de autoritatea solicitantă pot, în vederea promovării asistenței reciproce prevăzute de prezentul capitol:

a) să fie prezenți în birourile în care autoritățile administrative ale statului membru solicitat își desfășoară activitatea;

b) să fie prezenți la anchetele administrative efectuate pe teritoriul statului membru solicitat;

c) să însoțească funcționarii competenți din statul membru solicitat în cursul procedurilor judiciare din respectivul stat membru.

(2) Acordul prevăzut la alin.(1) lit. b) poate prevedea ca funcționarii din statul membru solicitant să poată intervieva persoane și examina registre, în cazul în care legislația în vigoare în statul membru solicitat permite acest lucru.

(3) Funcționarii autorizați de autoritatea solicitantă care utilizează posibilitățile oferite prin alin. (1) și (2) sunt în măsură să prezinte în orice moment o împuternicire scrisă în care le sunt indicate identitatea și calitatea oficială.

SECȚIUNEA a-3-a

Asistență pentru notificarea documentelor

ARTICOLUL 178⁸

Cererea de notificare a anumitor documente referitoare la creanțe

(1) La cererea autorității solicitante, autoritatea solicitată notifică persoanei căreia îi sunt destinate, denumită în continuare *destinatar*, toate actele și deciziile, inclusiv pe cele de natură judiciară, privind o creanță sau recuperarea acesteia, emise de statul membru solicitant.

(2) Cererea de notificare prevăzută la alin. (1) este însoțită de un formular-tip care conține cel puțin următoarele informații :

a) numele, adresa și orice alte informații utile pentru identificarea destinatarului;

b) scopul notificării și termenul în care aceasta ar trebui efectuată;

c) o descriere a documentelor anexate, a tipului de creanță și a valorii creanței pentru care se formulează cererea;

d) numele, adresa și alte date de contact cu privire la biroul responsabil de documentele anexate și, în cazul în care este diferit, biroul de la care se pot obține informații suplimentare privind documentele notificate sau posibilitățile de a contesta obligația de plată.

(3) Autoritatea solicitantă depune o cerere de notificare în temeiul prezentului capitol numai atunci când nu poate efectua notificarea în conformitate cu normele care reglementează notificarea documentului în cauză în statul membru solicitant sau atunci când o astfel de notificare ar cauza dificultăți disproporționate.

(4) Autoritatea solicitată informează de îndată autoritatea solicitantă în privința oricărei acțiuni întreprinse în urma cererii de notificare, în special în legătură cu data notificării documentului către destinatar.

ARTICOLUL 178⁹

Mijloace de notificare

(1) Autoritatea solicitată se asigură că procedura de notificare în statul membru solicitat se efectuează potrivit reglementărilor legale și practicilor administrative naționale în vigoare în statul membru solicitat.

(2) Alin. (1) nu aduce atingere niciunei alte forme de notificare utilizate de o autoritate competentă a statului membru solicitant, în conformitate cu normele în vigoare în respectivul stat membru.

(3) O autoritate competentă stabilită pe teritoriul statului membru solicitant poate notifica direct orice document prin scrisoare recomandată sau prin poștă electronică unei persoane dintr-un alt stat membru.

SECȚIUNEA a-4-a

Măsurile asigurătorii sau de recuperare

ARTICOLUL 178¹⁰

Cererea de recuperare

(1) La cererea autorității solicitante, autoritatea solicitată recuperează creanțele care fac obiectul unui titlu care permite executarea în statul membru solicitant.

(2) De îndată ce autoritatea solicitantă are cunoștință despre orice informații relevante cu privire la cazul care a motivat cererea de recuperare, aceasta le transmite autorității solicitate.

ARTICOLUL 178¹¹

Condiții aplicabile cererilor de recuperare

(1) Autoritatea solicitantă nu poate formula o cerere de recuperare dacă și atâta vreme cât creanța și/sau titlul care permite executarea acesteia în statul membru solicitant sunt contestate în statul membru respectiv, cu excepția cazurilor în care se aplică art. 178¹⁴ alin.(6).

(2) Înainte ca autoritatea solicitantă să formuleze o cerere de recuperare, se aplică procedurile de recuperare adecvate disponibile în statul membru solicitant, cu următoarele excepții:

a) atunci când este evident că nu există active pentru recuperare în statul membru solicitant sau că astfel de proceduri nu vor duce la plata integrală a creanței și că autoritatea solicitantă deține informații specifice care indică faptul că persoana în cauză are active în statul membru solicitat;

b) atunci când aplicarea unor astfel de proceduri în statul membru solicitant ar cauza dificultăți disproporționate.

ARTICOLUL 178¹²

Titlul executoriu și alte documente însoțitoare

(1) Orice cerere de recuperare este însoțită de un titlu uniform care permite executarea în statul membru solicitat. Acest titlu uniform care permite executarea în statul membru solicitat reflectă conținutul principal al titlului inițial care permite executarea și constituie baza unică a măsurilor asigurătorii și de recuperare luate în statul membru solicitat. Acesta nu face obiectul niciunui act de recunoaștere, completare sau înlocuire în respectivelor state membre.

(2) Titlul uniform care permite executarea conține cel puțin următoarele informații:

a) informații relevante pentru identificarea titlului inițial care permite executarea, o descriere a creanței, inclusiv natura acesteia, perioada acoperită de creanță, orice date relevante pentru procesul de executare și valoarea creanței și diferitele componente ale acesteia, precum creanța principală și creanțele fiscale accesorii datorate etc.;

b) numele, adresa și alte informații utile pentru identificarea debitorului;

c) numele, adresa și alte date de contact cu privire la biroul responsabil de evaluarea creanței și, în cazul în care acesta este diferit, biroul de la care se pot obține informații suplimentare privind creanța sau posibilitățile de a contesta obligația de plată.

(3) Cererea de recuperare a unei creanțe poate fi însoțită de alte documente referitoare la creanță, emise de statul membru solicitant.

ARTICOLUL 178¹³

Recuperarea creanței

(1) În scopul recuperării creanței în statul membru solicitat, orice creanță pentru care a fost formulată o cerere de recuperare este tratată ca și când ar fi o creanță a statului membru solicitat, cu excepția cazului în care prezentul capitol prevede altfel. Autoritatea solicitată utilizează prerogativele conferite și procedurile legale din statul membru solicitat aplicabile creanțelor cu privire la aceleași taxe, impozite sau drepturi sau, în absența acestora, cu privire la taxe, impozite sau drepturi similare, cu excepția cazului în care prezentul capitol prevede altfel.

(2) Dacă autoritatea solicitată consideră că pe teritoriul statului său nu se colectează taxe, impozite sau drepturi identice sau similare, aceasta utilizează prerogativele conferite și procedurile legale din statul membru solicitat aplicabile creanțelor rezultate din impozitul pe venitul persoanelor fizice, cu excepția cazului în care prezentul capitol prevede altfel.

(3) Statul membru solicitat nu este obligat să acorde creanțelor altor state membre preferințele acordate pentru creanțe similare apărute în respectivelor state membre, cu excepția

cazurilor în care statele membre vizate convin altfel sau există dispoziții contrare în legislația statului membru solicitat. Un stat membru care acordă preferințe pentru creanțe altui stat membru nu poate refuza acordarea aceluiași facilități pentru aceleași creanțe sau pentru creanțe similare altor state membre, în aceleași condiții.

(4) Statul membru solicitat recuperează creanța în moneda sa națională.

(5) Autoritatea solicitată informează cu diligența necesară autoritatea solicitantă cu privire la orice acțiune întreprinsă cu privire la cererea de recuperare.

(6) Începând cu data la care este primită cererea de recuperare, autoritatea solicitată percepe dobânzi pentru plata cu întârziere, potrivit legislației în vigoare în statul membru solicitat. În cazul României sunt aplicabile prevederile art. 120.

(7) Autoritatea solicitată poate, în cazul în care legislația în vigoare în statul membru solicitat permite acest lucru, să acorde debitorului un termen de plată sau să acorde pentru aceste creanțe eşalonarea la plată și să perceapă dobândă în acest sens. Autoritatea solicitată informează ulterior autoritatea solicitantă cu privire la orice astfel de decizie.

(8) Fără a aduce atingere art.178²⁰ alin.(1), autoritatea solicitată îi transferă autorității solicitante sumele recuperate aferente creanței, precum și dobânzile prevăzute la alin. (6) și (7).

ARTICOLUL 178¹⁴

Litigii

(1) Litigiile cu privire la creanță, la titlul inițial care permite executarea în statul membru solicitant sau la titlul uniform care permite executarea în statul membru solicitat și litigiile legate de validitatea unei notificări efectuate de o autoritate competentă a statului membru solicitant sunt de competența autorităților competente ale statului membru solicitant. Dacă, în cursul procedurii de recuperare, creanța, titlul inițial care permite executarea în statul membru solicitant sau titlul uniform care permite executarea în statul membru solicitat este contestat(ă) de o parte interesată, autoritatea solicitată informează respectiva parte interesată că o astfel de acțiune trebuie introdusă de aceasta din urmă în fața autorității competente a statului membru solicitant, potrivit legislației în vigoare în statul respectiv.

(2) Litigiile cu privire la măsurile de executare luate în statul membru solicitat sau cu privire la validitatea unei notificări efectuate de o autoritate competentă a statului membru solicitat sunt introduse în fața organismului competent pentru soluționarea litigiului al statului membru respectiv, potrivit legislației în vigoare a acestui stat.

(3) Atunci când una dintre acțiunile menționate la alin. (1) a fost introdusă în fața organismului competent al statului membru solicitant, autoritatea solicitantă informează autoritatea solicitată cu privire la aceasta și precizează care sunt elementele creanței care nu fac obiectul contestației.

(4) De îndată ce autoritatea solicitată primește informațiile menționate la alin.(3), fie din partea autorității solicitante, fie din partea părții interesate, aceasta suspendă procedura de executare în ceea ce privește partea contestată a creanței, în așteptarea deciziei organismului competent în materie, cu excepția cazurilor în care autoritatea solicitantă formulează o cerere contrară, potrivit alin.(6).

(5) La cererea autorității solicitante sau în cazul în care se consideră necesar de către autoritatea solicitată, fără să se aducă atingere art. 178¹⁶, autoritatea solicitată poate recurge la măsuri asigurătorii pentru a garanta recuperarea, în măsura în care reglementările legale în vigoare în statul membru solicitat permit acest lucru.

(6) Potrivit reglementărilor legale și practicilor administrative în vigoare în statul membru în care își are sediul, autoritatea solicitantă poate cere autorității solicitate să recupereze o creanță contestată sau o parte contestată a creanței, în măsura în care reglementările legale și practicile administrative în vigoare în statul membru solicitat permit acest lucru. Orice astfel de cerere se motivează. Dacă rezultatul ulterior al contestației este favorabil debitorului, autoritatea solicitantă are obligația de a rambursa orice sumă recuperată, precum și de a plăti orice compensație datorată, potrivit reglementărilor legale în vigoare în statul membru solicitat.

(7) Dacă autoritățile competente ale statului membru solicitant sau ale statului membru solicitat au inițiat o procedură amiabilă, iar rezultatul procedurii poate afecta creanța cu privire la care a fost solicitată asistență, măsurile de recuperare sunt suspendate sau blocate până la încheierea procedurii respective, cu excepția cazurilor de urgență imediată datorate fraudei sau insolvenței. În cazul în care măsurile de recuperare sunt suspendate sau blocate, sunt aplicabile prevederile alin. (5).

ARTICOLUL 178¹⁵

Modificarea sau retragerea cererii de asistență pentru recuperare

(1) Autoritatea solicitantă informează imediat autoritatea solicitată cu privire la orice modificare ulterioară adusă cererii sale de recuperare sau cu privire la retragerea cererii sale, precizând motivele modificării sau retragerii acesteia.

(2) Dacă modificarea cererii este rezultatul unei decizii luate de organismul competent prevăzut la art.178¹⁴ alin. (1), autoritatea solicitantă comunică decizia respectivă împreună cu un titlu uniform revizuit care permite executarea în statul membru solicitat. Autoritatea solicitată continuă măsurile de recuperare pe baza titlului revizuit. Măsurile asigurătorii sau de recuperare deja luate pe baza titlului uniform inițial care permite executarea în statul membru solicitat pot continua pe baza titlului revizuit, cu excepția cazului în care modificarea cererii se datorează lipsei de valabilitate a titlului inițial care permite executarea în statul membru solicitant sau a titlului uniform inițial care permite executarea în statul membru solicitat. Dispozițiile art. 178¹² și 178¹⁴ sunt aplicabile în mod corespunzător.

ARTICOLUL 178¹⁶

Cererea de măsuri asigurătorii

(1) La cererea autorității solicitante, autoritatea solicitată ia măsurile asigurătorii necesare, dacă acestea sunt permise de legislația sa națională și în conformitate cu practicile sale administrative, pentru a asigura recuperarea în cazul în care creanța sau titlul care permite executarea în statul membru solicitant este contestat(ă) la momentul formulării cererii sau în cazul în care creanța nu face încă obiectul unui titlu care să permită executarea în statul membru solicitant, în măsura în care sunt, de asemenea, posibile măsuri asigurătorii, într-o situație similară, în temeiul legislației naționale și al practicilor administrative ale statului membru solicitant. Documentul elaborat pentru a permite aplicarea de măsuri asigurătorii în statul membru solicitant și referitor la creanța pentru care se solicită asistența reciprocă, dacă este cazul, însoțește cererea de măsuri asigurătorii în statul membru solicitat. Acest document nu face obiectul niciunui act de recunoaștere, completare sau înlocuire în statul membru solicitat.

(2) Cererea de măsuri asigurătorii poate fi însoțită de alte documente referitoare la creanță, emise în statul membru solicitant.

ARTICOLUL 178¹⁷

Normele aplicabile cererilor de măsuri asigurătorii

Pentru aplicarea dispozițiilor art.178¹⁶, sunt aplicabile, în mod corespunzător dispozițiile art. 178¹⁰ alin. (2), art.178¹³ alin. (1)-(5), art. 178¹⁴ și art. 178¹⁵.

ARTICOLUL 178¹⁸

Limite ale obligațiilor autorității solicitate

(1) Autoritatea solicitată nu este obligată să acorde asistența prevăzută la art. 178¹⁰ – art. 178¹⁶ dacă recuperarea creanței este de natură să genereze, din cauza situației debitorului, grave dificultăți de ordin economic sau social în statul membru solicitat, în măsura în care reglementările legale și practicile administrative în vigoare în respectivul stat membru permit o astfel de excepție în cazul creanțelor naționale.

(2) Autoritatea solicitată nu este obligată să acorde asistența prevăzută la art. 178⁵ și la art.178⁷ - 178¹⁶ dacă cererea inițială de asistență, potrivit art. 178⁵, 178⁷, 178⁸, 178¹⁰ sau 178¹⁶, este efectuată cu privire la creanțe care au o vechime mai mare de cinci ani, acest termen începând de la

momentul scadenței creanței în statul membru solicitant și până la momentul cererii inițiale de asistență. În cazul în care creanța sau titlul inițial care permite executarea în statul membru solicitant sunt contestate, termenul de cinci ani începe din momentul în care în statul membru solicitant se stabilește faptul că nu mai este posibilă contestarea creanței sau a titlului care permite executarea. În cazul în care se acordă o amânare a plății sau un plan de eșalonare a plății de către autoritățile competente din statul membru solicitant, termenul de cinci ani începe din momentul în care întregul termen de plată a expirat. Cu toate acestea, în aceste cazuri, autoritatea solicitată nu este obligată să acorde asistență cu privire la creanțe care sunt mai vechi de zece ani, termen calculat de la momentul scadenței creanței în statul membru solicitant.

(3) Un stat membru nu este obligat să acorde asistență dacă valoarea totală a creanțelor reglementate de prezentul capitol, pentru care se solicită asistență, este mai mică de 1500 EURO.

(4) Autoritatea solicitată informează autoritatea solicitantă în legătură cu motivele refuzului unei cereri de asistență.

ARTICOLUL 178¹⁹

Aspecte privind prescripția

(1) Aspectele privind termenele de prescripție sunt reglementate exclusiv de legislația în vigoare în statul membru solicitant.

(2) În ceea ce privește suspendarea, întreruperea sau prelungirea termenului de prescripție, toate demersurile efectuate în vederea recuperării creanțelor de către autoritatea solicitată sau în numele acesteia, în temeiul unei cereri de asistență, care au drept efect suspendarea, întreruperea sau prelungirea termenului de prescripție, în conformitate cu legislația în vigoare în statul membru solicitat, sunt considerate a avea același efect în statul membru solicitant, cu condiția ca efectul corespunzător să fie prevăzut în reglementările legale în vigoare în statul membru solicitant.

(3) Dacă suspendarea, întreruperea sau prelungirea termenului de prescripție nu este posibilă în temeiul reglementărilor legale în vigoare în statul membru solicitat, toate demersurile efectuate în vederea recuperării creanțelor de către autoritatea solicitată sau în numele acesteia în temeiul unei cereri de asistență care, dacă ar fi fost efectuate de către autoritatea solicitantă în propriul stat membru sau în numele acesteia, ar fi dus la suspendarea, întreruperea sau prelungirea termenului de prescripție, potrivit legislației în vigoare în statul membru solicitant, sunt considerate a fi fost efectuate în statul membru solicitant, în ceea ce privește efectul respectiv.

(4) Prevederile alin.(2) și (3) nu afectează dreptul autorităților competente din statul membru solicitant de a lua măsuri pentru a suspenda, întrerupe sau prelungi termenul de prescripție, potrivit reglementărilor în vigoare în statul membru respectiv.

(5) Autoritatea solicitantă și autoritatea solicitată se informează reciproc cu privire la orice acțiune care întrerupe, suspendă sau prelungeste termenul de prescripție a creanței pentru care au fost solicitate măsuri asigurătorii sau de recuperare sau care poate produce acest efect.

ARTICOLUL 178²⁰

Costuri

(1) În plus față de sumele menționate la art. 178¹³ alin. (8), autoritatea solicitată urmărește să recupereze de la debitor cheltuielile legate de recuperare pe care le-a suportat și le reține, potrivit reglementărilor legale în vigoare din statul membru solicitat.

(2) Statele membre renunță reciproc la toate cererile privind rambursarea cheltuielilor rezultate din asistența reciprocă pe care și-o acordă potrivit prezentului capitol.

(3) Cu toate acestea, în cazul unor recuperări care creează dificultăți deosebite, care implică cheltuieli foarte mari sau care se referă la crima organizată, autoritatea solicitantă și autoritatea solicitată pot să convină asupra unor modalități de rambursare specifice cazurilor în speță.

(4) Fără a aduce atingere alin.(2) și (3), statul membru solicitant rămâne răspunzător față de statul membru solicitat pentru toate cheltuielile și toate pierderile suportate în legătură cu acțiunile recunoscute ca fiind nejustificate, în ceea ce privește fie fondul creanței, fie valabilitatea titlului emis de autoritatea solicitantă care permite executarea și/sau aplicarea de măsuri asigurătorii.

SECȚIUNEA a-5-a
Dispoziții generale aplicabile tuturor tipurilor de cereri de asistență

ARTICOLUL 178²¹

Formulare-tip și mijloace de comunicare

(1) Cererile de informații în temeiul art. 178⁵ alin. (1), cererile de notificare în temeiul art.178⁸ alin. (1), cererile de recuperare în temeiul art.178¹⁰ alin. (1) sau cererile de măsuri asigurătorii în temeiul art. 178¹⁶ alin. (1) se transmit prin mijloace electronice, utilizându-se un formular-tip, cu excepția cazurilor în care acest lucru nu este posibil din motive tehnice. În măsura posibilului, aceste formulare se folosesc și pentru comunicările ulterioare cu privire la cerere.

(2) Titlul uniform care permite executarea în statul membru solicitat, documentul care permite aplicarea de măsuri asigurătorii în statul membru solicitant și celelalte documente menționate la art. 178¹² și art. 178¹⁶ se transmit, de asemenea, prin mijloace electronice, cu excepția cazurilor în care acest lucru nu este posibil din motive tehnice.

(3) Formularul-tip poate fi însoțit, dacă este cazul, de rapoarte, declarații și orice alte documente sau de copii certificate pentru conformitate sau extrase din acestea, care sunt, de asemenea, transmise pe cale electronică, cu excepția cazurilor în care acest lucru nu este posibil din motive tehnice.

(4) Formularele-tip și comunicările pe cale electronică pot, de asemenea, să fie utilizate pentru schimbul de informații în temeiul art.178⁶.

(5) Dispozițiile alin.(1)-(4) nu se aplică informațiilor și documentației obținute prin prezența în birourile administrative dintr-un alt stat membru sau prin participarea la anchetele administrative dintr-un alt stat membru, potrivit art. 178⁷.

(6) În cazul în care comunicările nu se efectuează pe cale electronică sau prin intermediul formularelor-tip, acest lucru nu va afecta valabilitatea informațiilor obținute sau a măsurilor luate pentru executarea cererii de asistență.

ARTICOLUL 178²²

Limba utilizată

(1) Toate cererile de asistență, formularele-tip pentru notificare și titlurile uniforme care permit executarea în statul membru solicitat sunt trimise în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului membru solicitat sau sunt însoțite de o traducere în una dintre aceste limbi. Faptul că anumite părți sunt scrise într-o limbă alta decât limba oficială sau una dintre limbile oficiale ale statului membru solicitat nu afectează valabilitatea acestora sau a procedurii, în măsura în care acea limbă este stabilită de comun acord între statele membre interesate.

(2) Documentele a căror notificare este solicitată potrivit art. 178⁸ pot fi transmise autorității solicitate într-o limbă oficială a statului membru solicitant.

(3) În cazul în care o cerere este însoțită de alte documente decât cele menționate la alin.(1) și (2), autoritatea solicitată poate, dacă este necesar, să ceară autorității solicitante o traducere a acestor documente în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului membru solicitat sau în orice altă limbă asupra căreia statele membre interesate au convenit bilateral.

ARTICOLUL 178²³

Divulgarea informațiilor și a documentelor

(1) Informațiile comunicate sub orice formă, în temeiul prezentului capitol, sunt reglementate de obligația păstrării secretului fiscal și beneficiază de protecția acordată informațiilor similare în temeiul legislației naționale a statului membru care le-a primit. Astfel de informații pot fi utilizate în scopul aplicării de măsuri asigurătorii sau de executare în privința creanțelor care intră sub incidența prezentului capitol. De asemenea, astfel de informații pot fi utilizate pentru evaluarea și impunerea contribuțiilor obligatorii la sistemul de securitate socială.

(2) Persoanele acreditate în mod corespunzător de Autoritatea de Acreditare de Securitate a Comisiei Europene pot avea acces la aceste informații numai în măsura în care acest lucru este necesar pentru întreținerea și dezvoltarea rețelei RCC.

(3) Statul membru care furnizează informațiile permite utilizarea acestora în alte scopuri decât cele menționate la alin. (1) în statul membru care primește informațiile, în cazul în care, în temeiul legislației statului membru care furnizează informațiile, informațiile pot fi utilizate în scopuri similare.

(4) În cazul în care autoritatea solicitantă sau solicitată consideră că informațiile obținute în temeiul prezentului capitol ar putea fi folositoare, în scopurile menționate la alin. (1), unui al treilea stat membru, ea poate să transmită respectivele informații acestui al treilea stat membru, cu condiția ca transmiterea acestor informații să fie conformă cu normele și procedurile stabilite în prezentul capitol. Aceasta informează statul membru de la care provin informațiile cu privire la intenția sa de a transmite informațiile respective unui stat membru terț. Statul membru de la care provin informațiile se poate opune acestei transmiteri a informațiilor, în termen de zece zile lucrătoare de la data la care a primit comunicarea din partea statului membru care dorește să transmită informațiile.

(5) Permișiunea de a utiliza, în temeiul alin. (3), informații care au fost transmise în temeiul alin.(4) poate fi acordat numai de către statul membru de unde provin informațiile.

(6) Informațiile comunicate sub orice formă în temeiul prezentului capitol pot fi invocate sau utilizate drept probe de toate autoritățile din statul membru care primește informațiile, pe aceeași bază ca și informațiile similare obținute în respectivul stat.

SECȚIUNEA a-6-a

Dispoziții finale

ARTICOLUL 178²⁴

Aplicarea altor acorduri privind asistența

(1) Prezentul capitol nu aduce atingere îndeplinirii niciunei obligații de furnizare de asistență mai extinsă, care decurge din acorduri sau înțelegeri bilaterale sau multilaterale, inclusiv în domeniul notificării actelor judiciare sau extrajudiciare.

(2) În cazul în care România încheie astfel de acorduri sau înțelegeri bilaterale sau multilaterale cu privire la aspecte reglementate de prezentul capitol și care nu se referă la cazuri individuale, informează fără întârziere Comisia în acest sens.

(3) Atunci când acordă asistență reciprocă mai extinsă în temeiul unui acord sau al unei înțelegeri bilateral(e) sau multilateral(e), România poate utiliza rețeaua de comunicații electronice și formularele-tip adoptate pentru punerea în aplicare a prezentului capitol.

ARTICOLUL 178²⁵

Norme de aplicare

Normele de aplicare a dispozițiilor art. 178⁴ alin. (3) și (4), art. 178⁵ alin. (1), art. 178⁸, art. 178¹⁰, art. 178¹² alin. (1) și (2), art. 178¹³ alin. (5)-(8), art. 178¹⁵, art. 178¹⁶ alin. (1), art. 178²¹ alin. (1)-(4), sunt normele aprobate de Comisie.

ARTICOLUL 178²⁶

Raportare

(1) România, prin intermediul biroului central de legătură, informează Comisia anual, cel târziu până la 31 martie, cu privire la următoarele:

a) numărul de cereri de informații, de comunicare și de recuperare sau de măsuri asigurătorii transmise fiecărui stat membru solicitat și primite de la fiecare stat membru solicitant în fiecare an;

b) valoarea creanțelor pentru care se solicită asistență pentru recuperare și sumele recuperate.

(2) România, prin intermediul biroului central de legătură, poate furniza, de asemenea, orice alte informații care ar putea fi folositoare pentru a evalua asistența reciprocă oferită în temeiul prezentului capitol.

81. Capitolul XIII al Titlului VIII, cuprinzând articolele 179-204, se abrogă.

82. La articolul 207, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

“(4) Dacă actul administrativ fiscal nu conține elementele prevăzute la art. 43 alin. (2) lit. i), contestația poate fi depusă, în termen de 3 luni de la data comunicării actului administrativ fiscal, **la organul fiscal emitent al actului administrativ atacat.**”

83. La articolul 209, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (3¹), cu următorul cuprins:

“(3¹) Competența de soluționare a contestațiilor prevăzută la alin. (1) se poate delega altui organ de soluționare prevăzut la alin. (1), în condițiile stabilite prin ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Contestatorul și persoanele introduse în procedura de soluționare a contestației sunt informați cu privire la schimbarea competenței de soluționare a contestației.”

84. La articolul 215, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

“(3) În cazul suspendării executării actului administrativ fiscal, dispusă de instanțele de judecată în baza prevederilor Legii nr.554/2004, toate efectele actului administrativ fiscal sunt suspendate până la încetarea acesteia.”

85. Articolul 216 se modifică și va avea următorul cuprins:

“ARTICOLUL 216

Soluții asupra contestației

(1) Prin decizie contestația poate fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.

(2) În cazul admiterii contestației se decide, după caz, fie anularea totală sau parțială a actului atacat, **fie desființarea acestuia, în situația în care soluționarea contestației depinde de administrarea de probe, care nu pot fi instrumentate în mod eficient în fața organului de soluționare a contestației.**

(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, o singură dată, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.

(4) Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare.

(5) Prin decizie se poate suspenda soluționarea cauzei, în condițiile prevăzute de art. 214.”

86. La articolul 218, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

(3) Încheierea noului act administrativ fiscal ca urmare a soluției de desființare emisă în procedura de soluționare a contestației se face și în situația atacării la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă potrivit alin. (2) a deciziei prin care s-a dispus desființarea., chiar dacă, în exercitarea căii de atac contestatorul solicită și suspendarea procedurii de emitere a noului act administrativ fiscal.”

87. La articolul 219 alin. (1) lit. b) și alin. (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

“b) neîndeplinirea la termen a obligațiilor de declarare prevăzute de lege, a bunurilor și veniturilor impozabile sau, după caz, a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume, precum și orice informații în legătură cu impozitele, taxele, contribuțiile, bunurile și veniturile impozabile, dacă legea prevede declararea acestora;

(3) În cazul persoanelor fizice nedepunerea la termenele prevăzute de lege a declarațiilor de venit constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 50 lei la 500 lei.”

88. Articolul 219¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

“ARTICOLUL 219¹

Contravenții în cazul declarațiilor recapitulative

(1) Constituie contravenții următoarele fapte:

a) nedepunerea la termenele prevăzute de lege a declarațiilor recapitulative reglementate la titlul VI din Codul fiscal;

b) depunerea de declarații recapitulative incorecte ori incomplete.

(2) Contravențiile prevăzută la alin. (1) se sancționează astfel:

a) cu amendă de la 1.000 lei la 5.000 lei în cazul săvârșirii faptei prevăzute la alin. (1) lit. a);

b) cu amendă de la 500 lei la 1.500 lei în cazul săvârșirii faptei prevăzute la alin. (1) lit. b).

(3) Nu se sancționează contravențional:

a) **persoanele care corectează declarația recapitulativă până la termenul legal de depunere a următoarei declarații recapitulative, dacă fapta prevăzută la alin. (1) lit. b) nu a fost constatată de organul fiscal anterior corectării;**

b) persoanele care, ulterior termenului legal de depunere, corectează declarațiile ca urmare a unui fapt neimputabil persoanei impozabile.

(4) În cazul aplicării sancțiunii amenzii prevăzute la alin.(2), contravenientul are posibilitatea achitării în termen de 48 de ore a jumătate din minimul amenzii, agentul constator făcând mențiuni despre această posibilitate în procesul-verbal de constatare și sancționare contravențională.”

89. Articolele 225 și 226 se abrogă.

90. La articolul 227, alineatele (4) - (11) se abrogă.

91. La articolul 228, după alineatul (2¹) se introduce un nou alineat, alin. (2²), cu următorul cuprins:

“(2²) Prin ordin al ministrului administrației și internelor și al ministrului finanțelor publice se pot emite norme pentru administrarea creanțelor fiscale ale unităților administrativ-teritoriale sau, după caz, ale subdiviziunilor administrativ-teritoriale ale municipiilor.”

92. Articolul 233¹ se abrogă.

93. La articolul 228, alineatul (5) se abrogă.

Art. II - Alineatele (1¹) și (1²) ale articolului 11 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

“(1¹) Autoritățile fiscale nu vor lua în considerare o tranzacție efectuată de un contribuabil declarat inactiv potrivit legii, cu excepția livrărilor de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită.

(1²) De asemenea, nu sunt luate în considerare de autoritățile fiscale tranzacțiile efectuate cu un contribuabil declarat inactiv potrivit legii, cu excepția achizițiilor de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită.”

Art. III. – (1) Prevederile art. I pct. 28 sunt aplicabile și situațiilor constatate anterior intrării în vigoare a prezentei ordonanțe și pentru care nu a fost emis ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală de declarare a contribuabililor inactivi/reactivați

până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe. Prevederile art. I pct. 28 se aplică și pentru situațiile în care contribuabilii au fost declarați inactivi din eroare.

(2) Contestațiile formulate împotriva proceselor verbale prevăzute la art. 142 alin. (6) și art. 168 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 în curs de soluționare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, se soluționează de către organele competente de soluționare a contestațiilor.

(3) Prevederile art. I pct. 38 sunt aplicabile și termenelor de prescripție aflate în curs la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

(4) Prevederile art. I pct. 39-48 sunt aplicabile inspecțiilor fiscale începute după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

(5) Prevederile art. I pct. 53 sunt aplicabile cererilor de restituire depuse după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

(6) Prevederile art. I pct. 88 sunt aplicabile faptelor constatate după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, cu excepția faptelor săvârșite în legătură cu serviciile intracomunitare. Prevederile art. I pct. 88 se aplică faptelor în legătură cu serviciile intracomunitare, săvârșite după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

Art. IV – (1) Prezenta ordonanță intră în vigoare la 15 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția art. I pct. 80, 81 și 90 care intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2012.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se abrogă art. 254 alin. (7), art. 259 alin. (6¹) și art. 264 alin. (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

* * *

Art. I pct. 83 din prezenta ordonanță transpune Directiva 2010/24/UE a Consiliului din 16 martie 2010 privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de taxe, impozite, drepturi și alte măsuri, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 84 din 31 martie 2010, rectificată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 100 din 22 aprilie 2010.

PRIM MINISTRU,

EMIL BOC